

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ & ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ

Κείμενο 1^ο

Απόσπασμα αυτοβιογραφίας

Ο Γιάννης Πάσχος ανακάλυψε τυχαία στην ηλικία των σαράντα πέντε χρόνων του ότι είναι δυσλεκτικός. Στο βιβλίο του καταγράφει τις δυσκολίες που συνάντησε ως μαθητής σε μια εποχή που η δυσλεξία ήταν κάτι εντελώς άγνωστο αλλά και τους τρόπους που ανακάλυψε ώστε να τις ξεπεράσει.

Την επομένη που πήγα με τα χίλια ζόρια αγχωμένος στο γυμνάσιο, ένιωσα από την πρώτη κιάλας στιγμή, από το πρώτο κιάλας μάθημα -μαθηματικά ήταν- ότι άρχιζε ο μεγάλος Γολγοθάς. Δεν καταλάβαινα τίποτα απολύτως και αν ήξερα πέντε πράγματα, τα είχα ξεχάσει όλα. Μια έντονη αίσθηση ανασφάλειας και άγχους με κατέλαβε, ήμουν κυριολεκτικά στον αέρα, έκανα μηχανικά ό,τι και οι άλλοι μαθητές, χωρίς να έχω επαφή με το μάθημα, με το περιβάλλον και με όσα έλεγε ο καθηγητής. Τα άλλα παιδιά σήκωναν το χέρι, μιλούσαν μεταξύ τους, γελούσαν, κι εγώ προσπαθούσα να κρυφτώ, να χαθώ από προσώπου γης, να γίνω αόρατος, να εξαφανιστώ. [...] Στο διάλειμμα μάζεψα τα βιβλία μου να φύγω, να πάω σπíti, να γυρίσω στο χωριό, στα πρόβατα. Η πόρτα της αυλής ήταν κλειδωμένη. Προσπάθησα να ανέβω την περίφραξη, δεν τα κατάφερα, η τσάντα μου άνοιξε, τα βιβλία μου σκόρπισαν, τα μάζεψα και, σχεδόν κλαμένος, γύρισα στην τάξη βαθιά απογοητευμένος.

Για καλή μου τύχη, την επόμενη ώρα είχαμε θρησκευτικά. Το στοιχείο μου! Γνώριζα τα πάντα! Όσα έλεγε ο θεολόγος ήταν γνωστά, οικεία και μία δυο φορές ετοιμάστηκα να σηκώσω χέρι, αλλά αυτό δεν σηκωνόταν, το σήκωνα σαν να ήταν σπασμένο. Αναθάρρησα με τα θρησκευτικά και η μεγάλη μου αμηχανία υποχώρησε κάπως. Εκεί, όμως, που ένιωσα, έστω και στιγμιαία, μια κάποια εμφανή ανακούφιση ήταν όταν εμφανίστηκε η φιλόλογός μας, η κυρία Δέσποινα Σαλτουρίδου. Την αναφέρω με το όνομα της γιατί αυτή με έσωσε, μου πέταξε ένα σωσίβιο την ώρα της μεγάλης τρικυμίας. Απλά με ρώτησε πώς με λένε και μου χάιδεψε τα μαλλιά. Πρέπει να βούρκωσα, γιατί η κυρία Σαλτουρίδου με χάιδεψε ξανά στα μαλλιά και κάθε τόσο έστρεφε το βλέμμα σ' εμένα. Είμαι σίγουρος ότι είχε καταλάβει τη μεγάλη μοναξιά, τον φόβο και την ανασφάλεια που αισθανόμουν. Την κοιτούσα και εγώ όπως κοιτούσα την εικόνα της Παναγίας στο τέμπλο της εκκλησίας στο χωριό κάθε Κυριακή πριν έρθει ο παπάς. [...]

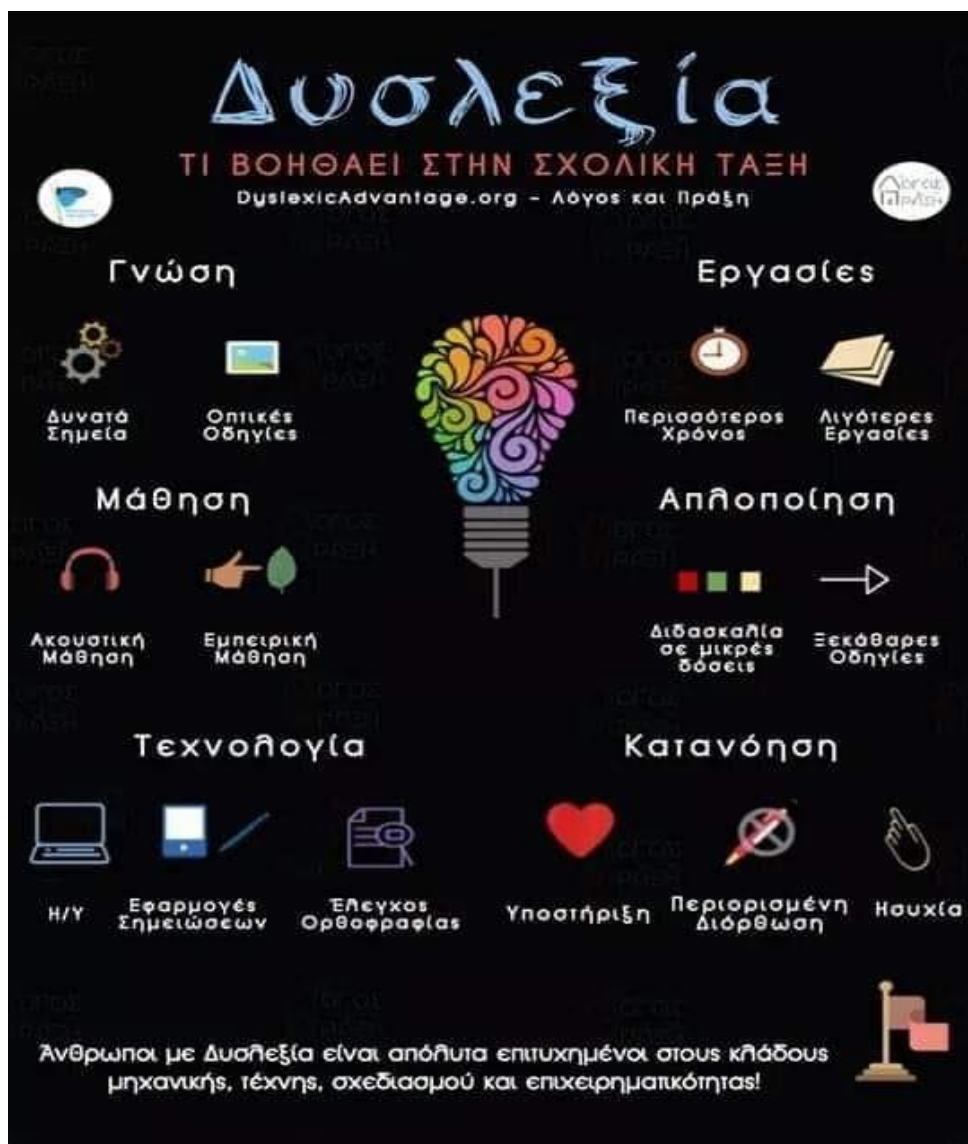
Γρήγορα κατάλαβα ότι αν ήταν να σωθώ, μόνο τα προφορικά θα με έσωζαν από το χάος του κυκεώνα που είχα βρεθεί και προσπαθούσα, αν και φοβισμένος, να σηκώνω χέρι σε κάθε μα κάθε ευκαιρία. [...] Το δεύτερο εξάμηνο αποφάσισα να οργανωθώ καλύτερα στα δευτερεύοντα μαθήματα, που είχα το «πλεονέκτημα». Αρχισα να κινούμαι μέσα στην τάξη όλο και περισσότερο, όλο και πιο θαρρετά, έκανα και κάνα δυο φίλους, αλλά πάντα η αίσθηση της ανασφάλειας και η αδυναμία μου να ανταποκριθώ στις εκπαιδευτικές υποχρεώσεις με βάραινε και επηρέαζε την κοινωνική μου συμπεριφορά. Τη μια γινόμουνα επιθετικός, την άλλη μαζεύομουνα φοβισμένος και αγχωμένος, ενώ, πολλές φορές, νόμιζα ότι με σχολιάζουν αρνητικά τα άλλα παιδιά. Η αλήθεια ήταν ότι με σχολίαζαν, είναι βέβαιο ότι με θεωρούσαν τουλάχιστον απροσάρμοστο, αλλά εμένα με βόλευε να νομίζω. Είχα, όμως, μέσα σε όλα αυτά και τις σταθερές μου αναφορές, την καθηγήτριά μου την κυρία Σαλτουρίδου, τον καθηγητή της μουσικής και τον καθηγητή των τεχνικών. Προσπαθούσα να απλώσω γέφυρες από τον δικό μου περιφρουρημένο κόσμο με τον πραγματικό, αλλά δεν ήταν πάντα εύκολο. Κάθε μικρή μου επιτυχία με ενδυνάμωνε, κάθε αποτυχία - και ήταν πολλές οι άτιμες- διέλυε την προσπάθεια, οι γέφυρες κατακρημνίζονταν, κι εγώ μαζί τους.

Γιάννης Πάσχος, *Το χρονικό ενός δυσλεκτικού*, Περισπωμένη, 2022, σσ. 40-44

Κείμενο 2°

Αφίσα

Η Ελληνική Εταιρία Δυσλεξίας είναι η πρώτη οργάνωση στην Ελλάδα με αντικείμενο τις μαθησιακές δυσκολίες. Είναι μη κερδοσκοπική φιλανθρωπική οργάνωση, της οποίας τα μέλη εργάζονται εθελοντικά για τους σκοπούς της.

Ανακτήθηκε από:
<https://www.facebook.com/photo?fbid=635956938688885&set=a.500404185577495>

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Ο Πάσχος στο Κείμενο 1 αφηγείται τα συναισθήματα που βιώνει ως μαθητής εξαιτίας της δυσλεξίας του. Συζητήστε στην ολομέλεια της τάξης σας ποια ακριβώς ήταν αυτά. Πόσο αναμενόμενο πιστεύετε ότι ήταν να νιώθει ο συγγραφέας (παιδί τότε) έτσι;

Για τον προβληματισμό σας να λάβετε υπόψη ότι μέχρι σχετικά πρόσφατα το θέμα των μαθησιακών ιδιαιτεροτήτων ήταν άγνωστο και οι δυσκολίες των μαθητών που ανήκαν σε αυτό το φάσμα αποδίδονταν *εσφαλμένα* σε τεμπελιά και/ή σε χαμηλό νοητικό επίπεδο.

2. Πώς λειτούργησε για τον συγγραφέα του Κειμένου 1 η αντιμετώπιση που είχε από την φιλόλογό του; Τι διαφορετικό έκανε εκείνη συγκριτικά με τους υπόλοιπους συναδέλφους της ώστε να τη θυμάται και ως ενήλικας;

3. Αν ο συγγραφέας ήταν φίλος σας και σας μίλαγε σήμερα για όσα βίωνε ως μαθητής, τι θα είχατε να του πείτε;

4. Το Κείμενο 2 είναι μια αφίσα. Παρατηρήστε το περιεχόμενό της και συζητήστε στην ολομέλεια της τάξης σας όσα βοηθούν τα παιδιά με μαθησιακές ιδιαιτερότητες να ανταποκριθούν στις σχολικές τους υποχρεώσεις. Τι νομίζετε ότι θα έπρεπε να αλλάξει στην εκπαιδευτική καθημερινότητα για να μπορέσουν οι προτάσεις της αφίσας να υλοποιηθούν;

Αν στο τμήμα σας υπάρχουν μαθητές/τριες με μαθησιακές ιδιαιτερότητες, ακούστε προσεκτικά τις απόψεις τους.

5. Ο Πάσχος αναφέρει την άσχημη εμπειρία που είχε με το μάθημα των μαθηματικών. Συζητήστε ποιες από τις προτάσεις της αφίσας θα μπορούσαν να τον βοηθήσουν ώστε να ξεπεράσει τη δυσκολία και το άγχος που ένιωθε.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

Τίτλος: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣΗΣ

Σχεδιασμός: Αγγελάκος Κωνσταντίνος, Αυδή Άβρα, Αλεξίου Γεωργία, Μερκούρη
Αναστασία, Μητελούδης Πανταζής, Μητρούλιας Παναγιώτης, Παπαλού Σοφία,
Πασσάς Ιωάννης, Χριστόπουλος Δημήτριος

Ημερομηνία ανάρτησης: 10/01/2025 **Έκδοση:** 1.0

ΕΡΓΟ / ΠΡΑΞΗ: ΜΗΤΡΩΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΟΠΣ 5190849, ΙΕΠ, ΕΣΠΑ 2021-2027